

ние и "маньовър" на следения другар бе отбелязано и сетне, след неговите бомбастични изявления, всичко бе прочетено като доклад за походението му. Той претърпя пълен ергенски неуспех. Същата вечер Морякът черта карта на квартала около лозовия разсадник и с подробно описание на случката изпратихме всичко туй за сведение на другарите ни в Созопол, където по това време се намираха няколко души от нашия випуск.

Същото лято с Моряка се случи сериозна неприятност. Неговият баща му беше донесъл от Америка много скъп фотографически апарат. След едно отиване на офицерския плаж, заедно с група девойки, в увлечението си по разговори и игри в морето, никой от нас не забеляза как фотоапарата изчезна. Морякът силно се развълнува, но не за това, че е загубил някаква ценност, а за това, че баща му ще бъде много недоволен от неговата небрежност. Морякът беше човек абсолютно некористолобив. Тогава той показва колко много държи на баща си. В друг път същото е проявявал. Въпросът с този апарат се ликвидира като събрахме пари, с които бе купен нов фотографически апарат.

Морякът много държеше на добрите отношения помежду ни, а за отношенията с момичетата той често казваше: "Ей, момци, ако смятате да сте несериозни, по-добре не се закачайте!" Общо взето, между нас той беше най-свенливия.

Последен момент от моето обдуване в Вапцара бе банкетът, който ни бе даден в бирария "Грозд" на посето за Евксиноград. Там говориха големите морски началници, някои от преподавателите и най-после, при бурни овации от наша страна, говори и Моряка. Всичко, което той каза, така допадаше на нас, неговите другари, че ние непрекъснато ръкоплескахме, та началството недоволствувахе и някои скочи да го прекъснат, но бяха подръпнати за палтата и си седнаха на местата. Вапцара не пропусна да порицае суровия и понякога нечовешки режим на намето възпитание, както и да отбележи стремението да ни бъдат затваряни очите пред класическите истини. Най-сетне той каза, че ни изхвърлят като непотребна смет на буничето, което, колкото ни огорчава, толкова ни прави и горди, че ни изправя пред нова борба - борбата за насъщния хляб, който никой няма да ни даде даром.

Тази реч развали хубавото настроение на банкетът, който бе прекъснат. Морякът беше другар, какъвто рядко може да се срещне. Той не се караше с хората и нямаше неприятели. Дружеше с всички - за него всички бяха равни. Имаше някои между нас, за които той казваше, че са несериозни, но той никога, никога не е поставял преграда между себе си и тях. Физически слаб, той никога не се делеше от останалите, под никакъв предлог, а напротив, всякога отиваше там, където е най-тежко.